

Stanovisko Ministerstva zdravotnictví k postupu správních orgánů příslušných ke kontrole podle zákona o zdravotních službách v případě opakovaného maření výkonu kontroly ze strany kontrolovaného poskytovatele zdravotních služeb

Ministerstvo zdravotnictví se v rámci kontroly výkonu přenesené působnosti v oblasti zdravotnictví opakovaně setkává s případy, kdy krajským úřadům, jakožto správním orgánům příslušným k výkonu kontroly podle ustanovení § 107 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, není ze strany kontrolovaných poskytovatelů zdravotních služeb poskytována součinnost potřebná pro výkon oprávnění kontrolujících, čímž je efektivně mařen výkon této kontroly. Krajské úřady toto jednání dotčených poskytovatelů projednávají jako přestupek podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, nicméně dle zkušeností krajských úřadů sankce uložené za spáchání tohoto přestupku neplní svou preventivní funkci a nevedou pachatele těchto přestupků k poskytnutí náležité součinnosti v budoucnu.

Aniž by se Ministerstvo zdravotnictví vyjadřovalo k jakémukoli konkrétnímu případu, upozorňuje krajské úřady na možnost zvážení postupu vůči dotčenému poskytovateli podle ustanovení § 24 odst. 3 písm. a) zákona o zdravotních službách. Citované ustanovení stanoví, že *„příslušný správní orgán může pozastavit nebo odejmout oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže poskytovatel závažným způsobem nebo opakovaně porušil povinnost stanovenou pro poskytování zdravotních služeb tímto zákonem nebo jiným právním předpisem.“*

Ministerstvo zdravotnictví v této souvislosti zastává názor, že opakované maření průběhu kontroly představuje ze strany kontrolovaného poskytovatele opakované porušení povinnosti stanovené zákonem pro poskytování zdravotních služeb. Jak rovněž výše citované ustanovení předpokládá, povinnosti pro poskytování zdravotních služeb nemusí být stanoveny pouze v zákoně o zdravotních službách, nýbrž mohou vyplývat i z jiných právních předpisů, mimo jiné také z kontrolního řádu.

Pokud zákon o zdravotních službách stanoví kompetenci správních orgánů ke kontrole poskytovatelů v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb nebo v souvislosti s prováděním činností, k nimž je třeba udělení souhlasu, oprávnění k činnosti nebo jiného obdobného povolení podle tohoto zákona nebo jiných zákonů upravujících zdravotní služby, je povinností kontrolovaných poskytovatelů poskytnout kontrolnímu orgánu náležitou součinnost k vytvoření podmínek vhodných pro náležitý výkon kontroly. Tato povinnost je pak zároveň povinností stanovenou pro poskytování zdravotních služeb a její opakované porušení může být důvodem pro pozastavení nebo odejmutí oprávnění podle ustanovení § 24 odst. 3 písm. a) zákona o zdravotních službách.

V případě uplatnění postupu podle posledně citovaného ustanovení budou muset příslušné správní orgány posoudit, zda s ohledem na okolnosti konkrétního případu zahájit řízení o pozastavení nebo o odejmutí oprávnění. Pro úplnost Ministerstvo zdravotnictví dodává, že pravomocné odejmutí oprávnění postupem podle ustanovení § 24 odst. 3 písm. a) zákona o zdravotních službách představuje zároveň překážku udělení nového oprávnění podle ustanovení § 17 písm. b) citovaného zákona, a to po dobu tří let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí oprávnění.

Ing. Mgr. Venuše Škampová

ředitelka odboru zdravotní péče

Stanovisko Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 44893/2021-4/OZP vychází z právní úpravy účinné ke dni 1. lednu 2022.

